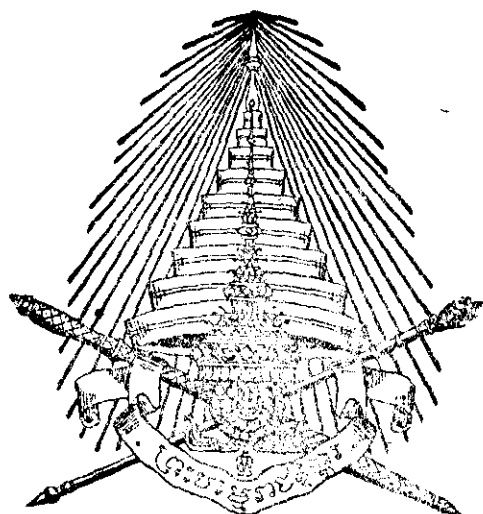

พระราชบัญญัติ

พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรี
สินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จรัสเหนือเกล้าฯ ว่า
กรุงสยามได้ร่วมทำสัญญาระหว่างนานาประเทศ ว่าด้วยเรื่องฝิ่น
ณกรุงเฮก แลได้มีพระราชสัถยานับแล้วเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พระ
พุทธศักราช ๒๔๕๗ แลสัญญานี้ได้รับความยืนยันในข้อ ๒๕๕
แห่งสัญญาสันติภาพทำที่เมือง แวร์ไซส์ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน
พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ มีความมุ่งหมายเพื่อห้ามการใช้ฝิ่นแล

เครื่องขायอย่างอื่น ๆ ที่มีประเภทเช่นเดียวกันอย่างเกินกว่าสมควรให้
หมดลงเป็นลำดับ

บัดนี้^{ซึ่ง}พระบรมราชประสงค์ที่จะปฏิบัติให้การเป็นไปตามความ
ที่ตกลงในหนังสือสัญญาระหว่างนานาประเทศนั้น โดยเต็มตาม
พระบรมเดชาานุภาพที่จะทำได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

พแนกที่ ๑

ว่าด้วยนามแลกำหนดใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ฝิ่น พระพุทธศักราช ๒๔๖๔” แลให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตลอด
พระราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
เป็นต้นไป

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นต้นไป ให้
ยกเลิกบรรดาพระราชบัญญัติกับข้อบังคับที่กล่าวต่อไปนี้

- (ก) พระราชบัญญัติภาษีฝิ่น จุลศักราช ๑๒๓๓
- (ข) พระราชบัญญัติภาษีฝิ่นเพิ่มเติม รัตนโกสินทรศก ๑๐๕
- (ค) ข้อบังคับภาษีฝิ่น ลงวันที่ ๑ มีนาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๑๖ วันที่ ๘ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๖๗ แลประกาศแก้ไข
ข้อบังคับภาษีฝิ่น ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗
- (ง) ประกาศห้ามมิให้นำยาสูบเข้าผสมฝิ่นเข้ามาขายใน
พระราชอาณาจักรสยาม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

(จ) พระราชบัญญัติกำหนดโทษ ทำผิดเงื่อนไข รัดนโกสินทร
ศก ๑๒๕

(ฉ) พระราชบัญญัติภาษีเงินเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑
มาตรา ๓ คำบางคำในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าในที่ใดมิได้มี
คำประกอบให้เข้าใจความเป็นอย่างอื่นแล้ว ให้พึงเข้าใจความ
หมายของคำนั้นดังนี้

คำว่า “ ฝืน ” หมายความว่า ฝืนดิบ ฝืนสุกฤพาน้ำ ขาเม็ด
ของปรุ้งแล้วชนิดอื่น ซึ่งมีฝืนผสมปนอยู่ด้วย

คำว่า “ มูลฝืน ” หมายความว่า ฝืน มูลฝืนที่คงเป็นเท่า
เกิดจากฝืนสุกที่ไขจุดไฟสุบแล้วเป็นเท่าอยู่

คำว่า “ ตำลึง ” หมายความว่า เป็นพิกัดนี้หนัก ตำลึง ๑
มีน้ำหนักเท่ากับ ๑๐ สลึง ๓๗.๕ กรัม

คำว่า “ สูบฝืน ” หมายความว่า ตลอดถึง กินฝืน

คำว่า “ กล้องสูบฝืน ” หมายความว่า เครื่องมือสูบฝืน คือ
หัวกล้องฝืน คัมกล้อง ฤทท์หัวกล้องแลคัมกล้องรวมกัน
ฤทท์อย่างอื่นไม่ว่าจะกระทำขึ้นด้วยวัตถุใด ๆ โดยประกอบใช้ใน
การสูบฝืนได้แล้ว ให้นับว่าเป็นกล้องสูบฝืน

คำว่า “ เจ้าพนักงาน ” หมายความว่า บุคคลที่รัฐบาลตั้ง
แต่งตั้งให้มีอำนาจกระทำการตามพระราชบัญญัตินี้

คำว่า “ ร้านฝืน ” หมายความว่า สถานที่ที่เจ้าพนักงาน

อนุญาตให้ผู้ใดคนหนึ่ง ซื่อสัตย์จากเจ้าพนักงานไปจำเริญให้แก่บุคคล
 อยู่นั้น

พแนกที่ ๒

ว่าด้วยการมี

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ปลุกผี มีพันธุ์ผี เว้นไว้แต่
 จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใด นำ ผี มนต์ผีเข้ามาในพระราช
 อาณาจักร ให้นำออกไปนอกพระราชอาณาจักร เว้นไว้แต่

(ก) ผู้นั้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ

(ข) ผู้นั้นพาผีตามผีจาก ประเทศอื่นจะไปยัง อีกประเทศ
 หนึ่ง โดยเรือลำใดซึ่งเดินแคว้นเข้ามาในน้ำสยาม ซึ่งผู้นั้น
 ได้แจ้งความให้เจ้าพนักงานศุลกากร ให้นำเจ้าพนักงานด่านภาษีทราบ
 ทันทที แลขอมอบให้เจ้าพนักงานนั้นเก็บผีตามผีนั้นไว้ ในที่
 ซึ่งเจ้าพนักงานประทับตราประจำไว้เป็นหลักถานอันสำคัญ จน
 เรือออกไปจากน้ำสยาม ถ้าผู้นั้นไม่แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน
 ให้นำไปปฏิบัติดังกล่าวดังนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นนำผีตามผีนั้นเข้า
 มาในพระราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมีผี โดยมิได้รับใบอนุญาตที่
 ออกตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสำคัญ

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดมีผีที่ไม่ได้เกิดจากเนื้อผีสุก
 ออกจากโรงต้มของรัฐบาล

มาตรา ๘ ยาทึบสมพื้นญาบรรดาสั่งของใด ๆ ที่ป็นผสมพื้น ซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๓ ถ้าเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ได้ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษายกเว้นเป็นสำคัญแล้ว จึงไม่นับว่ายาตึบของนั้น ๆ เป็นพื้นอันต้องห้ามตามพระราช บัญญัตินี้

พแนกที่ ๓

ว่าด้วยบุคคลสูบฝิ่นและการซื้อขายฝิ่น

มาตรา ๙ บุคคลสูบฝิ่น จะคงสูบฝิ่นได้ โดยต้องไปสูบใน ร้านฝิ่น แลใช้กล้อสูบฝิ่นซึ่งผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่นนั้นจัดหา ให้เป็นเครื่องมือสูบฝิ่น สูบแล้วต้องคืนหลอดฝิ่น แลให้มูลฝิ่น ที่ตกอยู่ในกล้อสูบฝิ่นนั้น แก่เจ้าของร้านฝิ่น ก่อนกลับออกไปจากร้านฝิ่นนั้น โดยห้ามไม่ให้ผู้ใด ๆ นำฝิ่นออกไปจากร้านฝิ่น ฤๅสูบฝิ่นในที่แห่งใด ๆ ข้างนอกร้านฝิ่น

มาตรา ๑๐ ถ้าบุคคลสูบฝิ่นผู้ใด ไม่สามารถฤๅไม่ปรารถนาจะ ไปสูบฝิ่นในร้านฝิ่น ให้ขอใบอนุญาตสูบฝิ่นข้างนอกร้านฝิ่น จากเจ้าพนักงานอันมีหน้าที่ขายฝิ่นแห่งท้องที่ ๆ ตนอยู่ ถ้าเจ้าพนักงาน เห็นสมควร ก็จะออกใบอนุญาตให้ซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงาน ไปสำหรับสูบยังที่อยู่ฤๅที่ใด ๆ ได้เป็นพิเศษ ใบอนุญาตชนิดนี้เรียกว่า "ใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ"

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ ให้ใช้ได้เฉพาะตัวเจ้า

ของใบอนุญาตเท่านั้น แต่จะให้ผู้นั้นนำใบอนุญาตไปซื้อฝิ่นแทน
สำหรับตัวผู้ถือใบอนุญาตสูบเองได้

มาตรา ๑๒ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษจะต้องมีฝิ่นไว้
ทุก ๆ วันตรงกับจำนวนที่ควรเหลืออยู่โดยคิดหักจำนวนฝิ่นที่เจ้า
พนักงานได้กำหนดอนุญาตให้สูบในวันหนึ่ง ๆ ไว้ในใบอนุญาต
นั้น ออกทุก ๆ วันนับตั้งแต่วันได้ซื้อไปครั้งสุดท้าย

มาตรา ๑๓ ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษจากเจ้า
พนักงานแห่งใดแล้ว ร้องขอรับใบอนุญาตชนิดอื่นจากเจ้าพนักงาน
แห่งอื่น ๆ แห่งเดิม สำหรับใช้ในปีพระพุทธศักราชเดียวกันอีก
โดยผู้ใดจะรับถามใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ สำหรับตัวใช้ในปี
เดียวกันเกินกว่าฉบับเดียวไม่ได้

มาตรา ๑๔ แพทย์ผู้ผสมยาคนใดต้องการฝิ่นเพื่อจะผสมยา
ให้ขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานของกรมสาธารณสุข ไปซื้อ
ฝิ่นจากเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝิ่น แต่ต้องรักษาแลใช้ ฝิ่นนั้น
ปฏิบัติตามข้อบังคับของกรมสาธารณสุข

มาตรา ๑๕ การขายฝิ่น จะกระทำได้เฉพาะแต่เจ้าพนักงานที่
รัฐบาลตั้งแต่งให้ มีหน้าที่ขายฝิ่น

มาตรา ๑๖ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น จะขายฝิ่นได้เฉพาะให้แก่
บุคคลซึ่งรับสูบบุหรี่อยู่ในร้านฝิ่นของตน

มาตรา ๓๗ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(ก) จะมีฝิ่นสำหรับจ่ายได้ เฉพาะฝิ่นที่ซื้อจากเจ้าพนักงาน
แห่งที่ผู้อนุญาตกำหนดให้ซื้อ ถ้ามีเป็นฝิ่นอื่น ให้ถือว่ามีฝิ่นนั้น
ผิดพระราชบัญญัตินี้

(ข) ต้องทำบัญชีขอแลกจ่ายฝิ่นตามแบบของเจ้าพนักงานที่จะ
สั่งให้ทำ แต่ต้องมีฝิ่นคงอยู่ในร้านฝิ่น ให้ตรงกับจำนวนใน
บัญชี เมื่อคิดรวมจำนวนขอแลกจ่ายแล้ว

(ค) การซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงาน แลกจ่ายฝิ่นให้แก่บุคคลผู้สูบ
ให้ถือตามข้อความแห่งหนังสือสัญญาซึ่งทำไว้ต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๓๘ ห้ามไม่ให้ผู้ใดรับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(ก) ขอมขายยาให้ฝิ่นแก่ผู้ใด ถ้าตนเองนำฝิ่นออกไป
นอกร้านฝิ่น

(ข) เอาสิ่งใดเจือปนฝิ่นสำหรับจ่ายแก่ผู้สูบ

(ค) จ่ายฝิ่นเป็นราคาซื้อ ถ้าจ่ายแลกกับวัตถุอื่นนอกจาก
เงินตราธนบัตรของรัฐบาล

มาตรา ๓๙ ห้ามไม่ให้ผู้ใดที่ไม่ได้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ถ้า
ไม่ได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ ขาขมูลฝิ่น

มาตรา ๔๐ ห้ามไม่ให้ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ถ้าผู้ถือใบ
อนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ แพทย์ฯ ผู้ผสมยา มีฝิ่นชนิดอื่นนอกจาก
ที่ซื้อไปจากเจ้าพนักงาน

มาตรา ๒๑ เนื้อแผ่นดินที่ได้บรรจุก่อตั้งซึ่งรัฐบาลจัดทำไว้ขึ้น ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานขึ้นไป เอาออกจากหลุดไปไว้ในภาชนะอื่น ๆ เปนอันขาด ถ้าถ่ายเก็บไว้ในภาชนะอื่น ให้นับว่าเป็นแผ่นดินผู้ถือมิไว้ผิดพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้เด็กผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๔ ปี เข้าในร้านฝิ่น โดยไม่มีกิจการจำเปน ถ้าฝ่าฝืนเข้าไปเจ้าพนักงานตรวจพบเห็น อาจถูกฟ้องว่ากระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติ

พแนกที่ ๔

ว่าด้วยการมีแลซื้อขายก่อกองสูบฝิ่น

มาตรา ๒๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้ใด มีทำขายก่อกองสูบฝิ่น ฤๅนำก่อกองสูบฝิ่นเข้ามาในพระราชอาณาจักร เว้นไว้แต่

(ก) บุคคลบางจำพวกที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

(ข) ผู้พาก่อกองสูบฝิ่นจากประเทศอื่นจะไปยังอีกประเทศหนึ่ง โดยเรือลำใดซึ่งเดินแวะเข้ามาในน่านน้ำสยาม ซึ่งได้แจ้งความให้เจ้าพนักงานศุลกากรฤๅเจ้าพนักงานด่านภาษีทราบทันที แลขอมอบให้เจ้าพนักงานนั้นเก็บก่อกองสูบฝิ่นนั้นไว้ ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานประทับตราประจำไว้เป็นหลักเกณฑ์อันสำคัญ จนเรือออกไปจากน่านน้ำสยาม ถ้าผู้นั้นไม่แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน ฤๅ

ไม่ปฏิบัติดังกล่าวด่วน
ในพระราชอาณาจักร

มาตรา ๒๔ ผู้ที่จะรับอนุญาตมีกล้องสุบ์ฝนได้ตั้งแต่วันที่ ๑
เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นต้นไป เฉพาะแต่

(ก) ร้านฝิ่น สำหรับเป็นเครื่องมือให้แก่บุคคลใช้สูบฝิ่นอยู่ในร้าน เพื่อจำนวนที่เจ้าพนักงานอนญาตให้มี

(ข) ผู้ได้รับใบอนุญาตสุบผั้นพิเศษ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ
การสุบผั้น ทำจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้มี

(ค) ผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานต่งร้านขายกลิ้งสูบฝิ่น
มิได้แต่จำนวนที่คงเหลือจากเจ้าพนักงานอนุญาตให้สำหรับขาย
โดยหักจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้ขายแก่ผู้ใดไปแล้ว ตาม
ยอดบัญชีขอขายที่ถูกต้อง

(ง) ผู้ที่ประสงค์จะมีเป็นเครื่องพิทักษ์ โดยรับรองไม่ใช่
 กล้องสับฝืนนั้นสับฝืน ซึ่งเจ้าพนักงานเห็นสมควรให้มี

มาตรา ๒๕ ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตมีกล้องสุบ์ฟัน แด
ผู้ที่ได้รับอนุญาตตั้งร้านขายกล้องสุบ์ฟัน

(ก) ขายกล่องสุบ์ไฟให้แก่ผู้ซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตซอกกล่อง
สุบ์ไฟ มาจากเจ้าหน้าที่งานผู้ทอนุญาตให้แก่คนมีกล่องสุบ์ไฟ
ๆที่อนุญาตให้แก่คนตั้งร้านขายกล่องสุบ์ไฟ

(๗) ให้ผู้อื่นยื่นฎอนุญาตให้ผู้อื่นใช้กล้องสับฟันของตน

เว้นไว้แต่ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝืน จะจัดกล้องสูบฝืนซึ่งตนมีอยู่ โดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่บุคคลใช้เป็นเครื่องมือสูบฝืนอยู่ในร้านฝืนของตนได้

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านขายกล้องสูบฝืนคนใด ถ้าเจ้าพนักงานไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ตั้งร้านขายกล้องสูบฝืนต่อไป ฤ็เรียกใบอนุญาตกลับคืน ห้ามไม่ให้ร้านขายกล้องสูบฝืนต่อไปแล้ว ต้องมอบบรรดากล้องสูบฝืนที่คงมีเหลือขายอยู่ตามบาญชีให้ไว้กับเจ้าพนักงาน แล้วนำผู้ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ อนุญาตให้มีกล้องสูบฝืนมาซื้อจากเจ้าพนักงานให้หมดไปภายใน ๓๐ วัน ถ้าพ้นกำหนด ขายกล้องสูบฝืนไปไม่ได้ฤ็ขายได้ไม่หมด ต้องรับกล้องสูบฝืนที่คงมีอยู่นั้นเป็นของรัฐบาล แต่ถ้าไม่มอบ กล้องสูบฝืนที่เหลือขายให้เจ้าพนักงานรักษาไว้ดังกล่าวนั้น ให้ถือว่าผู้นั้นมีกล้องสูบฝืนผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

พแนกที่ ๕

ว่าด้วยบุคคลสูบฝืนต้องขึ้นทะเบียน

มาตรา ๒๗ ให้บรรดาผู้ซึ่งสูบฝืนผิด คือมีอาจะเว้นได้ รวมทั้งผู้รับใบอนุญาตสูบฝืนพิเศษอยู่แล้ว ไปขึ้นทะเบียนเป็นคนสูบฝืนต่อเจ้าพนักงานภายในวันกำหนด ซึ่งจะประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาต่อไปภายใน

มาตรา ๒๘ ผู้สูบฝืนที่มาขึ้นทะเบียนนั้น นอกจากเป็นผู้ได้

รับใบอนุญาตสุบฝืนพิเศษอยู่แล้ว ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้สุบฝืนในร้านฝืน เรียกใบอนุญาตนี้ว่า “ใบอนุญาตสุบฝืนสามัญ”

มาตรา ๒๕ ผู้ถือใบอนุญาตสุบฝืนสามัญ

(ก) จะใช้ใบอนุญาตนี้ได้เฉพาะตัว ห้ามไม่ให้ยอมให้ผู้อื่นไปใช้

(ข) ต้องสุบฝืนเฉพาะในร้านฝืนในท้องที่ของอำเภอที่ตัวจดทะเบียน แต่ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๕

มาตรา ๓๐ ผู้สุบฝืนถือใบอนุญาตสามัญไปต่างท้องที่ ซึ่งจะสุบฝืนในร้านฝืนตามใบอนุญาตนั้นไม่ได้ ให้ขอฝืนตรงต่อเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝืนในท้องที่แห่งที่ไปอยู่นั้น แต่ต้องนำฝืนนั้นไปสุบในร้านฝืนในท้องที่นั้นในวันเดียวกัน แต่ให้ใช้กล้องสุบฝืนของผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝืนนั้นจัดหาให้ไปเครื่องมือสุบฝืน แต่เมื่อสุบฝืนแล้ว ต้องให้มูลฝืนที่ตกอยู่ในกล้องสุบฝืนนั้นกับหลอดฝืนแก่เจ้าของร้านฝืนนั้น ก่อนกลับออกไปจากร้านฝืนนั้น

มาตรา ๓๑ ห้ามไม่ให้ผู้อื่นขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับฝืนต่อเจ้าพนักงานเกินกว่าแห่งเดียว ฤกว่าครั้งหนึ่งในแห่งเดียวกัน โดยจะรับใบอนุญาตสุบฝืนสำหรับตัวเกินกว่าฉบับเดียวไม่ได้

มาตรา ๓๒ พันเวลากำหนดตามประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษารับจดทะเบียนบุคคลสุบฝืนตามความในมาตรา ๒๗ แล้ว

(ก) ห้ามไม่ให้ผู้ใดสูบบุหรี่ นอกจากผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนมีใบอนุญาตเป็นผู้สูบบุหรี่ไว้ก่อนแล้ว

(ข) ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่นจำเริญฝิ่นให้แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสูบบุหรี่สามัญของอำเภอเดียว ถัดกับร้านฝิ่นตั้งอยู่

(ค) ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนให้แก่ผู้ใดอีก เว้นไว้แต่ผู้สูบบุหรี่เข้ามาใหม่จากต่างประเทศ มาขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานได้ทราบ ถ้าประจักษ์ว่าเป็นผู้สูบบุหรี่จริงอาจจะเว้นได้ แต่เข้ามาอยู่ในพระราชอาณาจักรยังไม่เกินกว่า ๓๐ วัน จึงจะรับจดทะเบียนออกใบอนุญาตให้สูบบุหรี่ตามชนิดที่เห็นสมควรให้ได้ แต่ผู้นั้นเป็นผู้มาจากประเทศที่คนสูบบุหรี่ต้องรับใบอนุญาตของเจ้าพนักงานในประเทศนั้นแล้ว ผู้นั้นต้องแสดงใบอนุญาตของตน ที่ได้รับมาจากเจ้าพนักงานในประเทศนั้นด้วย ถ้าไม่มีใบอนุญาตแสดงแล้ว ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานรับขึ้นทะเบียนเป็นคนสูบบุหรี่

(ง) ห้ามไม่ให้ผู้ใด นอกจากผู้รับอนุญาตเลอลูกจ้างผู้ขายของผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ผู้สูบบุหรี่ถือใบอนุญาตสูบบุหรี่สามัญ และเจ้าพนักงานผู้ทำการตามหน้าที่ เข้าในร้านฝิ่นโดยไม่มีกิจการจำเป็น

พแนกที่ ๖

ว่าด้วยอำนาจเจ้าพนักงานตรวจค้น

มาตรา ๓๓ อุปราช สมุหเทศาภิบาล อธิบดีกรมฝิ่น ฤาผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ มีอำนาจจะตั้งผู้ตรวจโดยให้หนังสือสำคัญแก่ผู้นั้นเป็นคู่มือ สำหรับทำการในร้านฝิ่นได้ทุกเมื่อ แลเข้าตรวจ ตรวจค้น ร้านขายกลองสูบฝิ่น ร้านฝิ่น ที่อยู่ของฝรั่ง ใบนุญตสูบฝิ่นพิเศษ ที่ทำการของแพทย์ฤาผู้สมยา ซึ่งได้ซื้อฝิ่นตามมาตรา ๑๔ เพื่อสอบดูว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติแล้วทุกประการฤาไม

อำนาจตรวจค้นนี้ จะใช้กำลังหักหาญประกอบด้วยก็ได้ เมื่อจำเป็น

พแนกที่ ๗

ว่าด้วยโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดปลูกฝิ่นหรือมีพันธุ์ฝิ่นไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ฤาทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๕ ถ้ามีการปลูกฝิ่นในหมู่บ้านใดผิดพระราชบัญญัติ โดยจับผู้กระทำผิดนั้นมาลงโทษไม่ได้ ให้สมุหเทศาภิบาลฤาผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านนั้น โดยส่งคำสั่งให้แก่ผู้ใหญ่บ้านฤาปิดไว้ในบ้านว่า ให้เรียกคนทั้งหลายในหมู่บ้าน

นั้น ให้ผู้ขายและผู้ซื้อซึ่งมีอยู่ตั้งแต่ ๑๔ วันขึ้นไป ให้ช่วย
 ปราบปรามการปลอมแปลงใบเงินนั้น ภายในเวลาที่กำหนดไว้
 ในคำสั่งซึ่งไม่ให้เกินกว่า ๑๐ วัน ถ้าพ้นกำหนดไป คือเป็นยังคง
 ปลอมแปลงใบเงินนั้น ให้ผู้ใหญ่บ้านและคนที่สมควรจะรู้ทุกคน
 ต้องพิจารณาและทราบทั่วกันและรายงานต่อเจ้าเมือง ๑๐๑ ข้อ ๒ ตาม
 ขัดขึ้นไม่ละกำหนดเวลาจำกัดข้อนี้บังคับกับอันชอบด้วยกฎหมาย

การปราบปรามการปลอมแปลงตัวกล่าวแล้ว ผู้ใหญ่บ้านอาเจ้า
 พนักงานอื่นจะเข้าไป ก็ ๆ ปลอมแปลง เพื่อทำเอาตัวเงิน
 โดยได้แล้วหักหาญได้ ในเรื่องอันนั้น แลจะเหตุซึ่งต้องทำการ
 ช่วย ก็ใช้กำลังหาญได้ลงเคียงกัน แต่จำพวกที่พร้อมๆ ต่อหน้า
 ผู้ใหญ่บ้านอาเจ้าแล้วจะควบบ้างให้ละกัน แลกันนี้ควรทำต่อ
 หน้าเจ้าแขวงนั้นไม่ว่าอันนั้น ถ้าจะกระทำได้ แลจะกระทำได้
 ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๖ ผู้ใด

(ก) นำเงิน มุลเงิน เข้ามาในพระราชอาณาจักร ฎานำออก
 ไปนอกพระราชอาณาจักร

(ข) มีเงิน ฎามุลเงิน

(ค) นำเงินออกจากกรันเงิน

(ง) ซื้อ ขาย สูบ เงิน

(จ) ขายมูลฝิ่น โดยผลิตพระราชบัญญัตินี้ แลการจับได้
ฝิ่นตามมูลฝิ่นของกลาง ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าฝิ่นตามมูลฝิ่นของกลางมีน้ำหนักไม่เกินกว่า ๕๐ ตำลึง
ให้ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวนเงิน ๓ เท่า
ราคาฝิ่น ฤๅจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ฤๅทั้งปรับทั้งจำ แต่ไม่ให้ปรับ
เป็นจำนวนเงินต่ำกว่า ๕๐ บาท

(๒) ถ้าฝิ่นตามมูลฝิ่นของกลางมีน้ำหนักเกินกว่า ๕๐ ตำลึง ให้
ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวน ๓ เท่าราคาฝิ่น
ฤๅจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ฤๅทั้งปรับทั้งจำ

ราคาฝิ่นที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือตามราคา
ฝิ่นที่รัฐบาลขายณท้องที่ที่เกิดเหตุละเมิดพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๗ ผู้ใด

(ก) ซื้อ ขาย สืบ ฝิ่น

(ข) นำฝิ่นออกจากร้านฝิ่น

(ค) ขายมูลฝิ่น โดยผลิตพระราชบัญญัตินี้ แต่การจับไม่
ได้ฝิ่นตามมูลฝิ่นของกลาง ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินตั้ง
แต่ ๕๐ บาทถึง ๕๐๐ บาท ฤๅจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๓๘ ผู้ใดสืบฝิ่นในร้านฝิ่น ไม่คืนหลอดฝิ่นฤๅไม่
ให้มูลฝิ่นที่ตกอยู่ในกลังงสูวฝิ่นแก่เจ้าของร้านฝิ่น ก่อนกลับ
ออกไปจากร้านฝิ่นนั้น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่
เกิน ๒๐๐ บาท ฤๅจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน

มาตรา ๓๘ ผู้ถือใบอนุญาตสุบฝิ่นพิเศษ ฤาใบอนุญาตสุบฝิ่นสามัญ ขอมให้ผู้อื่นใช้ ใบอนุญาตของตนฤาเอาฝิ่นซึ่งตนมีตามใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่นไป ฤาอนุญาตให้ผู้อื่นสุบ ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ฤาจคุกไม่เกิน ๖ เดือน

มาตรา ๔๐ ผู้ใด

(ก) รับใบอนุญาตสุบฝิ่นพิเศษจากเจ้าพนักงานแห่งใดแล้ว ร้องขอรับใบอนุญาตชนิดนี้จากเจ้าพนักงานแห่งอื่น ฤาแห่งเดิม สำหรับใช้ ในปีเดียวกันอีก ฤามีใบอนุญาตชนิดนี้สำหรับใช้ ในปีเดียวกัน มากกว่าฉบับเดียวซึ่งผิดต่อมาตรา ๓๓

(ข) จันทะเบียนเป็นผู้สุบฝิ่นต่อเจ้าพนักงานเกินกว่าแห่งเดียว ฤากว่าครั้งหนึ่งในแห่งเดียวกัน เพื่อประสงค์รับใบอนุญาตสุบฝิ่นมากกว่าฉบับเดียว ซึ่งผิดมาตรา ๓๑

ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤาจคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๔๑ ผู้สุบฝิ่นถือใบอนุญาตสามัญไปต่างประเทศของอำเภอที่ตัวจดทะเบียน ไปซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝิ่นแล้ว ไม่ประพฤติตามความกล่าวไว้ในมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษตามความในมาตรา ๓๘

มาตรา ๔๒ แพทย์ฤาผู้สมทบงานใด ซึ่งในตามนี้กล่าวไว้ใน

มาตรา ๑๔ แต่ไม่รักษามาตรการใช้ ฝืนนั้นตามข้อบังคับของกรม
สาธารณสุข ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใด

(ก) ใ้รับใบอนุญาตสุบฝืนพิเศษ มีฝืนไว้ในวันใด ๆ
เกินภาษาเครื่องหมายซึ่งกรรมไว้ในวันนั้นตามใบอนุญาต ฤตาม
ความในมาตรา ๑๒

(ข) รับใบอนุญาตตั้งร้านฝืน มีฝืนขาดฤเกินจำนวนใน
ใบอนุญาตจะลจาย

ต้องระวางโทษในส่วนจำนวนฝืนที่ขาด ฤเกินตามความใน
มาตรา ๓๖

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝืน

(ก) ขอมขายฤให้ไปแก่ผู้ใด ฤตนเองนำฝืนออกไป
นถร้านฝืน

(ข) เอาสิ่งใดเจือปนฝืนที่สำหรับจาย ต้องระวางโทษตาม
ที่ห เตไว้ในมาตรา ๓๖ ฤ ๓๗

มาตรา ๔๕ เด็กผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ฝืนเข้าในร้านฝืน
โดยไม่มีกิจการจําเป็น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน
๕๐ บาท ฤจํคุกไม่เกิน ๕ วัน

มาตรา ๔๖ ผู้ใดเข้าในร้านฝืนโดยไม่มีกิจการจําเป็น ผิดต่อ
มาตรา ๓๒ (ง) ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐ บาท
ฤจํคุกไม่เกิน ๕ วัน

มาตรา ๔๗ ผู้ใด

(ก) มีกำหนดล้งสุบผืน ฤๅนล้งสุบผืนเข้ามาในพระ
ราชอาณาจักร ผิดพระราชบัญญัตินี้

(ข) มีล้งสุบผืนโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ แต่ยอม
ให้ผู้อื่นชิงฤๅใช้ล้งสุบผืนของตน ด้วยระวางโดยนับเป็น
จำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤๅระวางไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๔๘ ผู้ใดได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้น
โทษแล้วยังไม่ครบ ๕ ปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก
แต่ข้อหนึ่งข้อใดก็ดี อันมีกำหนดโทษปรับจำคุกไว้ ๒ ปี อย่างแล้ว
ให้ลงโทษทัณฑ์ ๒ เดือน แต่ถ้าความผิดใหม่นี้ มีโทษบัญญัติไว้
แต่ปรับแล้ว ให้เพิ่มโทษที่จะต้องปรับนั้นขึ้นเป็น ๓ เท่า เพื่อ
สำหรับความไม่เจ็ดหลาย

มาตรา ๔๙ เงินรางวัลซึ่งรัฐบาลจะต้องเสียให้แก่ผู้ใด ในการ
จับผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเรียกร้อง
จากจำเลยผู้กระทำความผิด ให้ศาลพิพากษาให้จำเลยผู้กระทำความผิดรับ
ผิดชอบ ออกเงินให้แก่เจ้าพนักงานไปจ่ายให้แก่ผู้ว่าได้รับเงิน
รางวัลนั้นโดยเมื่อผู้ฟ้องคดีจะบอกข้อฤๅปดข้อผู้รับเงินรางวัลด้วย
ความจำเป็นจะเปิดเผยชื่อไม่ได้ก็ตาม แต่ต้องโดยอุปราช สมุห
เทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด นครบาลจังหวัด อธิบดี
กรมผืน ฤๅผู้แทนที่รับมอบอำนาจจากผู้ประจำตำแหน่งที่กล่าวแล้ว

นี้ ในคนใดคนหนึ่งจดหมายรับรองว่า เงินที่เจ้าพนักงานฟ้อง
เรียกนั้น จำเป็นต้องจ่ายดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๕๐ ฟืน มูลฟืน พันธ์ฟืน กล้องสูบฟืน ที่เป็นของ
เลมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลรับส่งแก่กรมฟืนเป็นส่วนหลวง
โดยจะพิพากษาว่าตัวจำเลยเป็นผู้กระทำผิดหรือไม่ก็ตาม แลของ
กลางอย่างอื่นเป็นเครื่องมือประกอบใช้ในการกระทำผิด พระราช
บัญญัตินี้ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแล้ว ให้รับส่งแก่
กรมฟืนเป็นส่วนหลวงดูกัน

พแนกที่ ๘

ว่าด้วยผู้มีอำนาจออกกฎข้อบังคับ

มาตรา ๕๑ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เป็นเจ้า
หน้าที่บังคับบัญชาการให้ดำเนินไป ตามพระราชบัญญัตินี้ แลมี
อำนาจออกกฎข้อบังคับ กำหนดอัตราเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
ต่าง ๆ แลวางระเบียบการปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้ ข้อบังคับเช่น
กล่าวนี้ เมื่อได้ลงพิมพ์ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือ
ว่าเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสมณวันที่ ๓ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓ เป็น
ปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัตยุบันนี้